

MM
9740

A SZOLNOKI SZIGLIGETI
SZÍNHÁZ MŰSORA

1978-79

III.

Örkény István

VÉRROKONOK

1978. október 27-én

Kedves szlovák barátaim!

E most - "barátain" - nem az udvariasságon diktálja, hanem őszinte meggyőződésen. A magyar nyelvű Sziglipei Színházában már három darabom került színpadra; most kénytelenül a magyarokra. Itt játszották a Budapest utáni legjobb "Tótékat", itt volt a "Macskajáték" és a "Kulcskeresők" ősbemutatója, s. itt találkoztunk újra, a "Vérrokonok" bemutatóján.

Mikor még egy színház - nem a hazában, sem a határain túl - melynek művészeivel és nézőközönségével szorosan együtt megérett, ilyen közeli és meleg kapcsolatra talál-
tam volna. Nagy öröm ezt látni, de nagy izgalom is, mert a "Vérrokonok" - a színemhez legközelebb álló műve-
nem terítődik a behígelt, eltingató,
szívet elandálító nyindasabok
közé.

Náprun felék. Ezen már
kedvünkön próbálták a szlovákok
Remélem, nyelvűnk sem fogunk
csalódni benne.

Teljes reménytel, bizalommal

a magyar
Ötkegy Istvánja

ELŐSZÓ

Ez a darab a szenvedélyről szól, hősei tehát nem a valóságos térben, hanem megszállottságuk mágneses erőterében mozognak. Még nem is ismerik egymást, de szavuk – ha kissé megemelik hangjukat – áthallható, tárgyakat tudnak ide-oda adogatni, és egy "halló" elkiáltása után egymással akadálytalanul találkozni.

A szereplőket egytől egyig Bokornak hívják, és kivétel nélkül vasutasok. Szenvedélyük közös fókuszusa a vasút, állandóan róla beszélnek, őérte élnek-halnak, s ha kivételesen valami egyebet csinálnak – tojást esznek, vagy vörös bort vásárolnak –, azt is csak a vasút érdekében teszik.

Mínthogy mindnyájan az ő javát akarják, mindegyiküknek – a maga módján – igaza van. A vasút a "nagy ügy", amelyért szurkolunk, lehetőleg úgy, hogy a néző behelyettesíthesse bármivel, amire ő tette föl az életét, a hazától kezdve a valláson és a politikai eszméken keresztül egészen a labdarúgásig vagy az ultizásig. Hogy megkönnyítsük az általánosítást, ne adjunk a szereplőkre vasutas-egyenruhát, s ne építsünk a színpadra szemaforokat. A darab azokról és azokhoz szól, akik hisznek valamiben: segítsünk nekik, hogy magukra ismerjenek. Például – hogy most már ne csak a vasútról beszéljünk – sokféleképpen szerethetjük hazánkat. Lángolva ostorozva, mint Ady, életünket áldozva érte, mint Petőfi, üres szólamokat rakétázva, mint a hordószónokok. Ráadásul a szenvedély hőfoka

nem örök érvényű, mert függ az időtől; más ma, mint száz vagy százötven évvel ezelőtt.

Klimánk hűvösödik. Korunk nem kedvez a lángolva lobogásnak, a Bokor Miklósok hősies gesztusainak, bár minálunk jobbadán csak ennek van hagyománya. Valljuk be, látványosabb is; egy képzelt közvélemény-kutatás még ma is megvonná bizalmát Széchenyitől, de csak azért, mert a nemzeti köztudatban a "fontolva haladás" címkéjét viseli. A darab Bokor Péterének persze semmi köze a "legnagyobb magyarhoz", annál kevésbé, mert cselekedni /vagyis bizonyítani/ nem kap teret. Mégis, akik őt merő jó szándékból, a vasút féltéséből, de jobbik eszük ellenére félreállítják, korunk parancsát is félrehallják.

Mégse lehetünk ellenük részrehajlók. Bokor Pétertől, igaz, korunk kijózanító igazságait halljuk, de a többiek is "Bokorok", akik megszenvedtek hitükért, rászolgáltak tiszteletünkre, mert életüket tették föl a vasút ügyére vagy akármi másra, amiért küzdeni érdemes.

ÖRKÉNY ISTVÁN

Bemutató előadás
a Szolnoki Szigligeti Színházban
1978. november 17-én este 7 órakor

ÖRKÉNY ISTVÁN

V É R R O K O N O K

játék két részben

Bokor Pál.....Iványi József /Jászai-díjas,
Érdemes Művész/

Bokor Miklós.....Polgár Géza /Jászai-díjas/

Bokor Miklósné.....Timár Éva /Jászai-díjas/

Bokor Péter.....Halmágyi Sándor

Bokor Péterné.....Kosztai Gabriella

özv. Bokorné.....Koós Olga

Judit /szintén Bokor/ .Seres Gabriella

Technikai munkatársak:

Varga György scenikus, Debreczeni Ottó fővilágosító,
Dobos Lajos színpadmester, Szeleczy Imre főkellékes,
Orbán János és Sassi Pálné jelmezkesztők, Dobos Fe-
renc maszkmester, Révész László hangtechnikus, Pintér
Zsuzsa ügyelő, Ignácz Éva sűgő, Marczisovszky Lász-
ló segédrendező

Zenét összeállította: Mártha István

Diszlettervező: Szilávik István

Jelmeztervező: Szakács Györgyi

Rendezte:

C s i s z á r I m r e